

SEFIRAS HA'OMER:
Understanding the Behag

Source Materials
Rabbi Efreim Goldberg
reg@brsonline.org

יב יכל זמן שיכנס לישב בסוכה כל שבועה
 מברך [ג] יקדים לישב אשר
 קדשנו במצותיו וצונו לישב
 בסוכה. ובלילי יום טוב הראשון
 יברך על הסוכה ואחר כך על
 [ד] הוֹבֵן. ובסדר כל הברכות
 על [ה] הבוס. נמצא ימקדש
 מעומד ובברך לישב בסוכה וישב

השנת הראשון
 יקדים שבו וכו' ה' וכו' כ"ב
 מנה דמיו וכו' ה' ה' לא
 דיוק ומנה מקומו לא פס
 מנהגו כפי, ומנהגו כי ה' פס
 חוץ הלא על דמיו חוץ וכו'
 וכן פליט חוץ שבו למנהג
 סוף הלכה, כ"ב:

ואחר כך מברך על הוֹבֵן. וכותה היה פטת רבותי ורבותי ספרד לקדש מעומד [ג] בליל ראשון של חג הסוכות כפי שבארנו:

ר' א' נ
 ר' א' נ
 ר' א' נ

יעקב ז"ל: ובלילי יו"ט הראשון מברך על הסוכה וכו'. בגמרא פרק החיל (דף ל"ו)
 והלכתא סוכה והל"ב זמן ופדק ללכ וערבה (דף מ"ו) רב כהנא ממדד לנו חכשא. וכחב
 רבינו מקדש מעומד לפי שאמרו ז"ל כל המנוח
 כולן מברך עליהן עובר לנשייתן ומחלה שראוי
 לברך קודם שיבט וזה הוא מנהג רבותינו.
 ובהשגות כתוב ה"ל מנהג מקומנו לא היה כזה
 וכו'. והוא אומר שאין בטמו מספיק למנהגו
 הרי שניכנס לישב בה על דעה שלא לחלו
 לדבריו יברך מעומד. ונראה לקיים מנהגו
 ומנהגו שאין כונת הברכה כשאלמרו לישב
 ישיבה ממש שהרי ודאי אם היה עומד בסוכה
 כל היום ואלו וסחה בה ולא ישב כלל ודאי
 ילא ידי חובתו שאינו מחוייב לישב ובודאי
 כשאלמרו לישב ראו לומר לעמוד ואחזו לשון הכתוב
 שאמר בסוכות הבטו שבעת ימים וכוון שכן
 כשניכנס בה כבר החיל במאה שהרי מנחה
 בין עומד בין יושב והטע"ל הוא מברך וקדו
 עובר לנשייתה לפי שכל שעה היא קודמת
 לשעה אחרת וכל היום נכרך מנחה ולדעת
 רבינו ורבותיו היה לו לברך קודם הכניסה שהרי
 כיון שניכנס החיל במאה. כך נראה לי:

ג דענישה סוכה לעמו לומר ברוך שהחיים וכו' נכנס לישב בה לומר לישב
 בסוכה. ובהג"ה הרמב"ם ז"ל (פ"ו מהל' סוכה ה"א) דיש לקדש מעומד משום
 עובר לנשייתן [א] ולדבריו היה לברך לברך קודם שיכנס בה דהכניסה היא המנחה ולא
 הישיבה דהם היה לומר מעומד היה לברך על הסוכה הלא ודאי כיון דמנחה סוכה
 היא הכולה ועיול לה מברך אחר שיבט מיקרי שפור עובר לנשייתן כדליתא בירושלמי
 דברכה פרק הרוחה השופה ליתא נעמו לומר אשר קדשנו במצותיו וכו' לעשות ליתא
 נעמך לומר אשר קדשנו במצותיו וכו' להטעם בליתא הלמה חף על פי שכבר נהטף
 מברך לפי שהמנחה נמשכה כל זמן שהיא מעוטף ועומד וכן נמי בשיטה המנחה נמשכה
 כל זמן הכולה ובסוכות השבו פ' תהטעמו כעו יושב העם בקדש (במדרש ב) וכן ופחה
 הלא מיעד השבו (ויקרא ח) ולשם בסוכה הייט נמי להטעם בסוכה והם קן מיקרי
 שפור עובר לנשייתן הם מברך אחר הישיבה וכן כתב מר רב אמר ג' חן ז"ל חף על פי
 שהמנחה לא לברך כיון שאין לה קבע [א] הלא בשיטה בשערה ויש קדוש"ה הסוס
 והשורה לפני שדרן על הסוס ורבינו מליך היה מברך על הסוכה קודם ברכת המנוחה
 חף שבו משום דקדמו נכנס לישב בה מברך הברך רחמי שתקדוש ברכת המנוחה
 מזה אחר הישיבה והעם לא נהגו כי רגילין העם שאין מברכין על הסוכה הם נכנס בה
 לעיול בה ושינה הלא חוקה בשנה הכולה הברך רחמי שיברך תהיה ברכת המנוחה שמתחיל
 בהשורה והוא קי יברך על הסוכה. ומה שאין מברכין על הסוכה בשעה שהיא חף על פי
 שגילוי בה חומר יותר מבחילה דלעילין הכולה ערלו חוץ לסוכה והין שיטה שינה
 ערלו חוץ לסוכה. היינו טעמה דמאה לא יוכל ליתן והיו ברכה לבטלה. ורבינו חס פירש
 לפי שצריך הקבע שיהיה בסוכה היא הכולה אבל שחר עיול ושינה ששופה בסוכה
 מפליט לגבי החילה והיא פורתק. [א] ורב האו ג' חן כתב הנכנס בסוכה חזרו לברך
 [א] מנהג ידוע הוא שיברך בין שנה בין לא שנה. [א] והאויקול דכל שנה שניכנס לישב
 בה מברך והטע"ל שיברך ביום טוב ראשון חוץ ומברך ביום טוב שני דממירין מהפליין
 דמירא הפליין כ"ו ממירין מברך מילה דברי ר' וק"ל טומיה דמנה רבא כ"ו דמנה
 לבו מברך ורב מרי נמי אמר כ"ו דמנה לבו מברך וכן הלכה:

ר' א' נ
 סוכה ה"ב ס' ע

